

rep.nr 20121873

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

**OPENBARE TERECHTZITTING VAN ZEVENENTWINTIG MAART
TWEEDUIZEND EN TWAALF.**

3e KAMER

bediendecontract

tegenspraak

definitief

In de zaak :

VZW FC MOLENBEEK BRUSSELS STROMBEEK, met
maatschappelijke zetel gevestigd te 1080 Brussel,
Charles Malisstraat 61.

Appellante, die op de openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester Goris W. loco meester
De Brabanter J., advocaat te Asse,

tegen :

1, wonende te
woonstkeuze bij zijn raadsman, meester
MAESCHALCK Johnny, advocaat te 1731 Zellik,
Noorderlaan 30,

Geïntimeerde, die op de openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester De Saedeleer Kristof
loco meester Maeschalck J., advocaat te Zellik.

* * *

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging en meer bepaald op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak, door de 23ste kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel op 1 februari 2011 ;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 22 april 2011 ;
- de conclusies voor de appellante neergelegd ter griffie op 30 november 2011;
- de conclusies en syntheseconclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 13 september 2011 en 6 januari 2012;
- de voorgelegde stukken;

De partijen werden gehoord in de mondelinge uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 28 februari 2012, waarna de debatten werden gesloten en de zaak voor uitspraak werd gesteld op heden.

* *

*

FEITEN EN RECHTSPLEGING

Partijen waren tijdens de periode van 1-2-2005 tot 30-6-2008 verbonden door opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor betaalde sportbeoefenaar.

De heer   heeft de Hongaarse nationaliteit.

Naast een maandelijks vaste vergoeding werd in de arbeidsovereenkomst en de addenda voor het seizoen 2004-2005 voorzien in de betaling van een variabel loon (puntenpremies aan 625 euro voor een gelijkspel en 1.875 euro voor een overwinning), een behoudspremie en diverse andere voordelen (wagen, kledijvergoeding, verplaatsingsvergoeding en gemeubeld appartement).

De heer   genoot eveneens het voordeel van een

groepsverzekering.

Tijdens de periode van 1-2-2005 tot en met 31-12-2007 werd op het salaris van de heer slechts 18% bedrijfsvoorheffing ingehouden en doorgestort aan de fiscale administratie.

In de door de Club opgestelde overeenkomst van 16-6-2005, werd vermeld dat de heer als buitenlander genoot van een bedrijfsvoorheffing van 18%.

Voor die jaren werden van de heer aanvullende inkomstenbelastingen gevorderd.

Vanaf 1-1-2008, werd op het salaris 33% bedrijfsvoorheffing ingehouden en doorgestort aan de fiscale administratie.

Bij dagvaarding van 2-1-2009 spande de heer tegen de Club een geding aan voor de arbeidsrechtbank. Hij vorderde de veroordeling van de Club tot betaling van bijdragen in de groepsverzekering voor de gehele periode van tewerkstelling, van de behoudspremie voor het seizoen 2004-2005, van achterstallig vakantiegeld en 1 euro provisioneel voor de niet correcte inhouding van de bedrijfsvoorheffing.

Ondergeschikt vorderde hij de veroordeling van de Club tot betaling van een schadevergoeding van 63.448,04 euro.

Verder vorderde hij de wettelijke, moratoire en gerechtelijke intresten op de verschuldigde bedragen en de kosten.

Bij vonnis van 23-3-2010 beslechte de arbeidsrechtbank de verschillende vorderingen met uitzondering van deze die betrekking had op de (ontoereikende) inhouding van bedrijfsvoorheffing.

Met een vonnis van 1-2-2011, verklaarde de arbeidsrechtbank die laatste vordering ontvankelijk en gegrond en veroordeelde zij de Club tot 1 euro provisioneel en tot de kosten van het geding.

Zij stelde vast dat de Club tijdens de periode 2005 tot 2008 het uitzonderlijk tarief van de bedrijfsvoorheffing voor buitenlandse sportbeoefenaars had toegepast, waarvoor de regels werden uiteengezet in een circulaire van 15-5-2002.

Zij oordeelde dat het aan de Club behoorde om na te gaan of alle wettelijke voorwaarden waren voldaan om slechts een bedrijfsvoorheffing van 18% door te storten en merkte op dat zij zelfs haar licentie in gevaar bracht door niet de correcte

bedrijfsvoorheffing te betalen, terwijl die licentie juist één van de voorwaarden was om van de erkenning voor een bedrijfsvoorheffing van 18% te kunnen genieten.

Zij overwoog dat indien de fiscale administratie bijkomende belastingen zou heffen omdat onvoldoende bedrijfsvoorheffing werd ingehouden, dit voor gevolg had dat de heer niet het contractueel overeengekomen nettoloon ontving, zodat de Club de heer Peto daarvoor schadeloos diende te stellen.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

Het hoger beroep heeft enkel betrekking op het vonnis van 1-2-2011.

De Club vordert dat het hof dit vonnis te niet zou doen en elke vordering ingesteld door de heer als ongegrond zou afwijzen en hem zou veroordelen tot de kosten.

In zijn beroepsconclusies breidt de heer zijn vordering uit tot een bedrag van 32.585,76 euro provisioneel, de gerechtelijke intresten daarop en de kosten.

Hij verzoekt het hof het bestreden vonnis te bevestigen, zijn initiële vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en de Club te veroordelen tot een bedrag van 32.585,76 euro provisioneel waartoe hij zijn vordering bij beroepsconclusies uitbreidde, de gerechtelijke intresten daarop en de kosten.

BEOORDELING

ONTVANKELIJKHEID

Nu geen betekeningakte van het bestreden vonnis wordt voorgelegd, kan worden aangenomen dat het hoger beroep dat regelmatig is naar vorm, binnen de wettelijke termijn werd ingesteld. Aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is eveneens voldaan. Het is derhalve ontvankelijk.

TEN GRONDE

De betwisting handelt enkel over de tijdens de periode van 2005 tot en met 2007 ingehouden bedrijfsvoorheffing, waarvoor de Club het uitzonderlijk tarief voor buitenlandse sportbeoefenaars toepaste.

De buitenlandse sportbeoefenaars genoten in het verleden een fiscaal gunstregime waardoor slechts 18% aan bedrijfsvoorheffing

diende te worden ingehouden.
Dit gunstregime dat discriminatoir was t.o.v. Belgische sportbeoefenaars, werd vanaf 1-1-2008 afgeschaft.

De Clubs trokken hiermee vooral buitenlandse voetballers aan. Club Molenbeek Brussels vroeg echter voor de heer geen bevrijdende aangifte aan.

De circulaire nr. Ci. RH 244/54/147 (AOIF 14/2002 van 15-5-2002 bepaalt daarover het volgende:

“De inkomsten die voortkomen uit een door een niet-inwonende sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig in België verrichte werkzaamheid, zijn, ongeacht de omstandigheden van de uitoefening van de activiteit (in dienstverband, als zelfstandige, geregeld of toevallig) en ongeacht aan wie de inkomsten worden betaald of toegekend (aan de sportbeoefenaar zelf of aan een derde), onderworpen aan de bedrijfsvoorheffing die eenvormig is vastgesteld op 18%.

Die bedrijfsvoorheffing geldt als de definitief verschuldigde belasting op die inkomsten zodat die inkomsten door de belastingplichtige niet meer in een aangifte in de belasting van niet-inwoners moeten worden vermeld.

-De sportfederatie, die daartoe door de betrokken sportbeoefenaar is gemachtigd, moet een schriftelijke aanvraag indienen bij de Directeur van de dienst “Buitenland” van de Administratie van onderneming- en inkomstenfiscaliteit, Jan Jacobs plein 10 te 1000 Brussel.

De club die de betrokken sportbeoefenaar tewerkstelt en die wat hem betreft schuldenaar is van de bedrijfsvoorheffing is op het tijdstip dat de aanvraag wordt ingediend houder van de licentie toegekend door de licentiecommissie.

-Deze erkenning bestaat uit een akkoord van de Administratie t.o.v. de sportbeoefenaar over zijn hoedanigheid van niet-inwoner. Die hoedanigheid wordt verleend op basis van een eenmalige aanvraag en op voorwaarde dat elk jaar de nodige documenten worden voorgelegd. De erkenning wordt voor maximum 4 opeenvolgende kalenderjaren verleend en wordt per kalenderjaar afzonderlijk verkregen.”

Standpunt van partijen

De Club houdt voor dat de heer . . . zelf, om te kunnen genieten van het gunsttarief van 18% bedrijfsvoorheffing, buiten de Club om een schriftelijke aanvraag had moeten indienen bij de directeur van de dienst buitenland van de onderneming- en inkomstenfiscaliteit.

Nu de heer . . . dit heeft nagelaten, meent de Club niet aansprakelijk te kunnen worden gesteld voor de schade die hij zou hebben geleden door zijn eigen nalatigheid.

In ondergeschikte orde betwist de Club de aangerekende nalatigheidintresten.

De heer . . . meent dat de Club als schuldenaar van de bedrijfsvoorheffing het nodige had moeten doen opdat de gunstmaatregel zou kunnen worden toegepast, te meer nu hij in de arbeidsovereenkomsten uitdrukkelijk melding had gemaakt van de bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18%.

Beslissing van het hof

De besproken regeling vormt een uitzondering op de normale tarieven van bedrijfsvoorheffing.

De heer . . . die de Hongaarse nationaliteit had en geen ononderbroken verblijf had in België kon als sportbeoefenaar, niet-rijksinwoner, genieten van deze uitzonderingsregeling bestaande uit een bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18%.

Overeenkomstig art 270 Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, is degene die bezoldigingen betaalt of toekent schuldenaar van de bedrijfsvoorheffing.

Art 275 WIB 92 bepaalt dat de bedrijfsvoorheffing dient te gebeuren volgens de aanduiding van de schalen door de Koning bepaald. De schalen worden door de Koning weergegeven in bijlage III tot het KB WIB.

De hierboven aangehaalde omzendbrief herhaalt dat het de Club is die gehouden is tot betaling van bedrijfsvoorheffing.

Indien de Club bijgevolg meende dat een lagere bedrijfsvoorheffing kon worden ingehouden dan deze voorzien in de door de Koning vastgestelde schalen, gelet op het uitzonderingsregime voor buitenlandse sportbeoefenaars, niet-rijksinwoners, had hij zich ervan dienen te vergewissen dat de voorwaarden daartoe vervuld waren

zoals in de omzendbrief omschreven, nl. de voorafgaande erkenning, en in voorkomend geval de nodige documenten moeten opvragen en de nodige stappen dienen te ondernemen.

De Club vermeldde zelf in de eerste arbeidsovereenkomst dat de heer een nettoloon van 5.000 euro per maand zou genieten. De bruto invulling ervan wijst erop dat hij uitging van een bedrijfsvoorheffing van 18%.

In de tweede arbeidsovereenkomst werd zelfs uitdrukkelijk melding gemaakt van een bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18%, met verwijzing naar de vreemde nationaliteit van de heer . De Club bevestigt dit uitdrukkelijk in conclusies.

Het is ook die bedrijfsvoorheffing die werd ingehouden tot 1-1-2008.

Het hof is van oordeel dat de Club inderdaad een fout heeft begaan door de voorschriften i.v.m. de bedrijfsvoorheffing niet correct toe te passen.

De heer toont aan dat hij als gevolg daarvan schade heeft geleden daar hij progressief werd belast, nu de voorwaarden voor de toepassing van de bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18% niet waren vervuld.

Uit de afrekening die hij kreeg van de belastingsadministratie met betrekking tot de inkomstenjaren 2006-2007 blijkt dat het bedrag van de bijkomende belasting 32.585,76 euro bedroeg, als volgt gedetailleerd:

M.b.t. aanslagjaar 2007 (inkomstenjaar 2006)
Hoofdsom: 18.251,98 euro
Nalatigheidintresten t.e.m. 31-3-2011: 1.064,60 euro

M.b.t. aanslagjaar 2008 (inkomstenjaar 2007)
Hoofdsom 12.966,78 euro
Nalatigheidintresten t.e.m. 31-3-2011: 302,40 euro

De heer maakt voorbehoud voor de afrekening met betrekking tot het jaar dat hij niet heeft ontvangen.

Indien de heer zelf dit bedrag zou dienen te betalen zou dat voor gevolg hebben dat hij een veel lager nettoloon zou genieten dan hem door de Club werd gewaarborgd.

Bijgevolg is de Club gehouden tot vergoeding van de schade die de heer ingevolge haar fout heeft geleden.

De nalatigheidintresten maken daar deel van uit. Het is immers aannemelijk dat de heer [ ] niet in staat was dergelijk bedrag te betalen dat bovendien door de Club zelf had moeten worden ingehouden.

De gerechtelijke (nalatigheidintresten) zijn pas verschuldigd vanaf 31-3-2011, aangezien ze voor die datum zijn opgenomen in het door de heer [ ] gevorderde bedrag.

OM DEZE REDENEN;

HET ARBEIDSHOF;

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch niet gegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Geeft de heer [ ] akte van de aanpassing van zijn vordering in hoger beroep en verklaart deze gegrond.

Veroordeelt FC Molenbeek Brussels tot betaling aan de heer van een provisioneel bedrag van 32.585,76 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf 31-3-2011, als vergoeding voor de schade geleden m.b.t. de inkomstenjaren 2006-2007, aanslagjaren, 2007-2008.

Geeft de heer [ ] voorbehoud voor wat de schade betreft i.v.m. andere aanslagen (in voorkomend geval).

Legt de kosten van het geding ten laste van de FC Molenbeek – Brussels.

Deze kosten werden door partijen begroot op:

Voor de appellante op:

1.320 euro in hoger beroep

Voor de geïntimeerde op:

1.320 euro in hoger beroep.

Aldus gewezen door de derde kamer en ondertekend door:

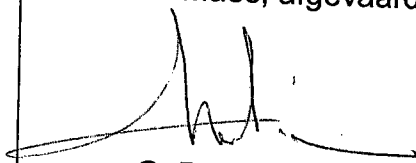
G. Balis, kamervoorzitter;

G. Jacobs, raadsheer in sociale zaken, als werkgever;

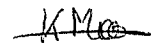
R. Vandenput, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-
bediende;

Bijgestaan door

K. Maes, afgevaardigd griffier.

G. Balis

K. Maes

G. Jacobs

R. Vandenput

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer
van het arbeidshof te Brussel op 27 maart tweeduizend en twaalf
door :

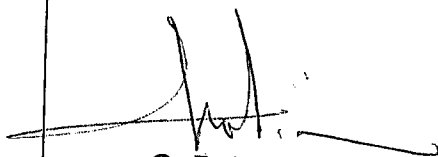
G. Balis

kamervoorzitter

Bijgestaan door

K. Maes

afgevaardigd griffier.

G. Balis

K. Maes